

Byla C-69/21**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2021 m. vasario 4 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch
(Nyderlandai)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2021 m. vasario 4 d.

Pareiškėjas:

X

Atsakovas:

Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pagrindinės bylos dalykas

Pagrindinė byla susijusi su klausimu, ar dėl rimtų sveikatos problemų X turi būti išduotas leidimas gyventi šalyje arba sustabdytas jo pareigos išvykti iš šalies taikymas ir kokių pasekmių sveikatai X patirs, kai nebegalės toliau gydytis (medicininėmis kanapėmis skausmui malšinti) dėl to, kad turės įvykdyti pareigą išvykti iš šalies pagal *Vreemdelingenwet 2000* (2000 m. Užsieniečių įstatymas).

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 1, 4, 7 ir 19 straipsnių išaiškinimas.

Rechtbank (apygardos teismas, Nyderlandai) prašo išaiškinti Chartijos 19 straipsnio 2 dalį, siejamą su Chartijos 1 ir 4 straipsniais, atsižvelgiant į Direktyvą 2008/115/EB, tam, kad jis galėtų nuspręsti, ar turi būti sustabdytas užsieniečio pareigos išvykti taikymas dėl rimtų sveikatos problemų. Taip pat *Rechtbank* prašo išaiškinti Chartijos 7 straipsnį tam, kad jis galėtų nuspręsti, ar

medicininis gydymas valstybėje narėje yra privataus gyvenimo aspektas, į kurį reikia atsižvelgti nagrinėjant prašymą išduoti leidimą gyventi šalyje.

Prejudiciniai klausimai

I. Ar reikšmingas skausmo intensyvumo padidėjimas dėl to, kad netaikomas medicininis gydymas, esant nepakitusiam klinikiniam vaizdui, gali būti laikomas situacija, kuri prieštarauja Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 19 straipsnio 2 daliai, siejamai su Chartijos 1 ir 4 straipsniais, kai nesustabdomas iš Direktyvos 2008/115/EB (toliau – Gražinimo direktyva) kylančios pareigos išvykti taikymas?

II. Ar fiksuoto termino, per kurį turi atsirasti medicininio gydymo netaikymo pasekmės, nustatymas tam, kad būtų galima preziumuoti esant iš Gražinimo direktyvos kylančios pareigos išvykti vykdymo kliūčių dėl sveikatos, suderinamas su Chartijos 4 straipsniu, siejama su Chartijos 1 straipsniu? Jei fiksuoto termino nustatymas neprieštarauja Sąjungos teisei: ar valstybei narei leidžiama nustatyti bendrą, visoms galimoms ligoms ir visoms galimoms pasekmėms vienodą, terminą?

III. Ar teisės norma, pagal kurią užsieniečio išsiuntimo pasekmės turi būti vertinamos tik tiek, kiek atsakoma į klausimą, ar ir kokiomis sąlygomis jis gali keliauti, suderinama su Chartijos 19 straipsnio 2 dalimi, siejama su Chartijos 1 ir 4 straipsniais?

IV. Ar pagal Chartijos 7 straipsnį, siejamą su Chartijos 1 ir 4 straipsniais, atsižvelgiant į Gražinimo direktyvą reikalaujama, kad atsakant, ar užsieniečiui turi būti leista gyventi šalyje remiantis privataus gyvenimo motyvu, turi būti vertinami jo sveikatos būklės ir atitinkamo gydymosi toje valstybėje narėje aspektai? Ar pagal Chartijos 19 straipsnio 2 dalį, siejamą su Chartijos 1 ir 4 straipsniais, atsižvelgiant į Gražinimo direktyvą reikalaujama, kad nusprendžiant, ar sveikatos problemos gali būti laikomos išsiuntimo kliūtimis, būtų orientuojamasi į privatų ir šeimos gyvenimą, kaip jis suprantamas pagal Chartijos 7 straipsnį?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2008/115/ES dėl bendrų nelegaliai esančių trečiųjų šalių piliečių gražinimo standartų ir tvarkos valstybėse narėse (Gražinimo direktyva) 5, 6 ir 9 straipsniai

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 1, 4, 7, 19, 51 ir 52 straipsniai

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Vreemdelingenwet 2000 (2000 m. Užsieniečių įstatymas, toliau – Vw) 64 straipsnis

Vreemdelingencirculaire 2000 (Aplinkraštis dėl užsieniečių, toliau – Vc)
A3/7 skirsnis

Faktinių aplinkybių ir pagrindinės bylos santrauka

- 1 X, gimęs 1988 m., yra Rusijos pilietis. Jo kilmės šalis yra Rusija. Būdamas 16 metų X susirgo *Polycythaemia vera*, reta kraujo vėžio forma. Nyderlanduose jis buvo gydomas medicininėmis kanapėmis (*Cannabis*) siekiant malšinti skausmą. Rusijoje medicininį kanapių teisėtai įsigyti negalima.
- 2 2016 m. gegužės 19 d. X antrą kartą pateikė prašymą suteikti prieglobstį Nyderlanduose. Prašymą X grindė tuo, kad serga *Polycythaemia vera* ir ši liga jo kilmės šalyje gydoma įprastais vaistais. Jis teigė, kad patyrė šių vaistų šalutinį poveikį ir kad kanapės skausmą malšina geriau. X pradėjo auginti kanapes medicininėms reikmėms ir, jo teigimu, dėl to susidūrė su tokiomis problemomis, kad jam prireikė apsaugos.
- 3 2018 m. kovo 29 d. nutarimu *Staatssecretaris* (valstybės sekretorius, Nyderlandai) netenkino X prašymo suteikti prieglobstį. *Staatssecretaris* nuomone, X teiginiai dėl problemų, su kuriomis jis susidūrė pradėjęs savo reikmėms auginti kanapes, yra neįtikinami. *Staatssecretaris* taip pat nutarė, kad X negali būti išduotas leidimas gyventi šalyje ir nebus sustabdytas jo pareigos išvykti taikymas pagal Vw 64 straipsnį (dėl sveikatos būklės).
- 4 2018 m. gruodžio 20 d. *Rechtbank* iš dalies patenkino X skundą dėl šio nutarimo ir nutarimą iš dalies pripažino negaliojančiu. Šį sprendimą patvirtino apeliacinės instancijos teismas. Tuo buvo galutinai konstatuota, kad X neturi teisės į pabėgėlio statusą ir į papildomą apsaugą. Vis dėlto *Staatssecretaris* turėjo iš naujo priimti sprendimą, kiek tai buvo susiję su rėmimosi Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (EŽTK) 8 straipsniu ir prašymu taikyti Vw 64 straipsnį.
- 5 2020 m. vasario 19 d. *Staatssecretaris* priėmė dar vieną nutarimą dėl antro X prašymo suteikti prieglobstį. Pagal jį X negali būti išduotas leidimas gyventi šalyje ir nebus sustabdytas jo pareigos išvykti taikymas pagal Vw 64 straipsnį.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 6 X laikosi nuomonės, jog jam turėjo būti išduotas leidimas gyventi šalyje pagal EŽTK 8 straipsnį arba sustabdytas pareigos išvykti taikymas pagal Vw 64 straipsnį. X tai motyvuoja savo sveikatos būkle, gydymusi Nyderlanduose ir negalėjimo tęsti šio gydymo grįžus į Rusiją pasekmėmis.
- 7 X teigimu, medicininėmis kanapėmis skausmą pavyksta numalšinti maždaug 70 %. Šis gydymas X yra toks svarbus, kad jį nutraukus jis negalės oriai gyventi, taigi jam turi būti leista gyventi šalyje pagal EŽTK 8 straipsnį. Be gydymo

kanapėmis jis negalės nei miegoti, nei valgyti, o tai turės sunkių psichinių ir fizinių pasekmių. X teigimu, tuomet jis panirs į depresinę ir suicidinę būklę. Taigi nutraukus skausmo terapiją jis esą greitai patirs sveikatos krizę.

- 8 *Staatssecretaris* laikosi nuomonės, jog X gydymosi Nyderlanduose fakto nepakanka, kad būtų galima preziumuoti esant privataus gyvenimo, kaip jis suprantamas pagal EŽTK 8 straipsnį, kriterijų, taigi X negali būti leista gyventi šalyje šiuo pagrindu. *Staatssecretaris* manymu, X sveikatos krizės dėl to, kad nebegalės naudoti medicininių kanapių skausmui malšinti, nepatirs. X tam tikromis sąlygomis gali keliauti. Todėl taip pat nėra galimybės sustabdyti pareigos išvykti taikymo dėl sveikatos priežasčių pagal Vw 64 straipsnį.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą motyvų santrauka

- 9 Pagrindinė byla susijusi su klausimu, ar dėl sveikatos būklės pareiškėjui turi būti leista gyventi šalyje arba sustabdytas jo pareigos išvykti taikymas, ir su pasekmėmis sveikatai, kurių jis patirs nutraukęs gydymą dėl to, kad turėjo įvykdyti pareigą išvykti.
- 10 Vw 64 straipsniu ir Vc A3/7 skirsniu nustatyta tikrinimo sistema, pagal kurią nusprendžiama, ar dėl rimtų sveikatos problemų gali būti sustabdytas užsieniečio pareigos išvykti taikymas ir jis gali toliau teisėtai gyventi šalyje. *Staatssecretaris* gali nurodyti sustabdyti pareigos išvykti taikymą pagal Vw 64 straipsnį, kai užsienietis dėl sveikatos būklės negali keliauti arba kai dėl sveikatos priežasčių kyla realus pavojus pažeisti EŽTK 3 straipsnį. Pagal šią tikrinimo sistemą realus pavojus pažeisti EŽTK 3 straipsnį kyla tik tuomet, kai iš BMA¹ pateiktos nuomonės matyti, kad nutraukus medicininį gydymą užsienietis greičiausiai patirs sveikatos krizę ir jo kilmės šalyje nėra gydymo galimybių arba jos jam ten neprieinamos.
- 11 Sveikatos krize laikoma situacija, kai remiantis naujausiomis medicinos mokslo žiniomis konstatuojama, kad nutraukus gydymą asmuo per trejų mėnesių laikotarpį mirs, taps neįgaliu arba patirs kitokių sunkių psichinių arba fizinių sutrikimų. Nacionalinėje jurisprudencijoje, atsižvelgiant į Europos Žmogaus Teisių Teismo (toliau – EŽTT) jurisprudenciją, preziumuojama, kad EŽTK 3 straipsnio pažeidimas gali būti tuomet, kai sunkiai sergantį užsienietį išsiuntus iš šalies kyla realus pavojus, kad reikšmingai, greitai ir negrįžtamai pablogės jo sveikatos būklė ir dėl to jis patirs didelių kančių arba gerokai sumažės jo tikėtina gyvenimo trukmė, nes jo kilmės šalyje nėra tinkamo gydymo galimybės arba ji jam neprieinama.

¹ *Bureau Medische Advisering* (Medicinių konsultacijų biuras, Nyderlandai, toliau – BMA) prie *Ministerie van Veiligheid en Justitie* (Saugumo ir teisingumo ministerija) savo užsakovės *Immigratie- en Naturalisatiedienst* (IND, Imigracijos ir natūralizacijos institucija, Nyderlandai) prašymu jai teikia konsultacijas užsieniečių sveikatos aspektais, kiek jie yra susiję su nutarimo pagal *Vreemdelingenwet 2000* priėmimu.

- 12 Nuomonę, kad dėl jo sveikatos problemų turi būti sustabdytas pareigos išvykti taikymas, X pagrindė, be kita ko, savo gydytojų laiškais. Iš jų matyti, kad X kenčia didelį skausmą, kurį gydant kanapėmis dar galima išverti, ir kad dėl alternatyvių analgetikų nustatytos kontraindikacijos.
- 13 *Staatssecretaris* paprašė BMA šiuo klausimu pateikti nuomonę. BMA, be kita ko, nurodė, kad kanapių kaip vaisto veiksmingumas nėra įrodytas, todėl kanapės nėra vaistas, taigi negalima nieko teigti, kas nutiks, kai ši priemonė nebebus vartojama dėl to, kad kaip analgetikas Rusijoje nebus prieinama. Dėl to, kad kanapių kaip vaisto veiksmingumas nėra įrodytas, negalima teigti, kad vartojant kanapes išvengiama sveikatos krizės, kuri kitu atveju greitai ištiktų. Be to, BMA teigimu, esama pakankamai kanapių alternatyvų, iš kurių galima pasirinkti mediciniskai tinkamiausią.
- 14 Aišku tai, kad kilmės šalyje X nėra prieinamas nei gydymas medicininėmis kanapėmis, nei alternatyvūs skausmo malšinimo metodai. Tai reiškia, kad X gydymas tiek, kiek tai susiję su skausmo terapija, bus nutrauktas, jei pareigos išvykti taikymas nebus sustabdytas. Tuomet kyla klausimas, kokių pasekmių sveikatai turės gydymo medicininėmis kanapėmis nutraukimas. Iš X gydytojų pateiktos informacijos *Rechtbank* daro preliminarią išvadą, kad netaikant skausmo terapijos klinikinis vaizdas nepakis.
- 15 Prieš *Rechtbank* užsakant medicinos ekspertui įvertinti, kokios pasekmės sveikatai ir kada tikėtinos nutraukus gydymą kanapėmis, reikia pateikti Teisingumo Teismui klausimą dėl apsaugos, kuri pagal Chartijos 1, 4 ir 19 straipsnius suteikiama sunkiai sergantiems užsieniečiams, taikymo srities išaiškinimo. Kol *Rechtbank* nėra aišku, ar kančių padidėjimas savaime gali būti išsiuntimo kliūtis, per kokį laiko tarpą kančios turi padidėti, kad tai būtų laikoma išsiuntimo kliūtimi, ir ar vertinant, ar X gresia sveikatos krizė, jei jis įvykdys pareigą išvykti, reikia atsižvelgti į galimas skausmo padidėjimo pasekmes psichikai, nėra tikslinga užsakyti eksperto nuomonę šiais klausimais.
- 16 Chartijos 52 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad joje nurodytų teisių, atitinkančių EŽTK garantuojamas teises, esmė ir taikymo sritis yra tokios, kaip nustatyta Konvencijoje. Iš Chartijos paaiškinimų matyti, kad Chartijos 1 straipsnis yra visų pagrindinių teisių pagrindas, Chartijos 4 straipsnis atitinka EŽTK 3 straipsnį, Chartijos 7 straipsnis atitinka EŽTK 8 straipsnį ir Chartijos 19 straipsnio 2 dalis grindžiama EŽTT jurisprudencija dėl EŽTK 3 straipsnio.

Pirmasis klausimas

- 17 *Rechtbank* nėra žinoma Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl Chartijos 19 straipsnio 2 dalies, siejamos su Chartijos 1 ir 4 straipsniais, išaiškinimo atsižvelgiant į vertinimą, ar yra asmens išsiuntimo kliūtis dėl sveikatos tokiu atveju, kai nesant medicininio gydymo galimybių kilmės šalyje klinikinis vaizdas nepablogės, tačiau skausmas labai padidės. Teismas prašo išaiškinti, kokia apsauga pagal šias nuostatas suteikiama sunkiai sergančiam užsieniečiui.

- 18 *Rechtbank* nuomone, reikšmingas kančios intensyvumo padidėjimas nutraukus skausmo terapiją, net ir nesant „a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health“ (2016 m. gruodžio 13 d. EŽTT sprendimo *Paposhvili prieš Belgiją*, CE:ECHR:2016:1213JUD00417381, 183 straipsnis), taigi X atveju – *Polycythaemia vera* klinikinio vaizdo pablogėjimo, turėtų patekti į apsaugos, kuri pagal Chartiją suteikiama sunkiai sergančiam užsieniečiui, taikymo sritį.

Antrasis klausimas

- 19 Remiantis suformuota *Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State* (Valstybės Tarybos Administracinių bylų skyrius, toliau – *ABRvS*) jurisprudencija, vertinant, ar nutraukus asmens gydymą jį ištiks sveikatos krizė, turi būti atsižvelgiama tik į pasekmes sveikatai, kurios atsiras per trejų mėnesių laikotarpį nuo medicininio gydymo nutraukimo. *ABRvS* teigimu, šis kriterijus siejamas su Sprendimo *Paposhvili* 183 straipsnyje nustatytu reikalavimu, kad sveikatos būklė turi pablogėti greitai. Vis dėlto *ABRvS* niekada nepagrindė, kodėl nustatytas ilgiausias terminas ir kodėl jis yra trys mėnesiai. Sprendime *Paposhvili* EŽTT nenustatė aiškaus termino, jis tik nusprendė, kad „the impact of removal on the person concerned must be assessed by comparing his or her state of health prior to removal and how it would evolve after transfer to the receiving State“ (188 straipsnis), taigi remiamasi tik sveikatos būklės kitimu nutraukus medicininį gydymą.
- 20 Taigi *Rechtbank* siekia išsiaiškinti, ar fiksuotas terminas, per kurį turi atsirasti medicininio gydymo nutraukimo pasekmės, suderinamas su Sąjungos teise ir ar valstybės narės, neatsižvelgdamos į ligos ir medicininio gydymo pobūdį, gali nustatyti terminą, per kurį turi atsirasti pasekmės sveikatai, tam, kad būtų sustabdytas užsieniečio pareigos išvykti taikymas ir taip jam suteikta galimybė teisėtai gyventi šalyje.

Trečiasis klausimas

- 21 Nacionalinėje jurisprudencijoje asmens išsiuntimo pasekmės sveikatai vertinamos tik tiek, kiek svarstoma, kokiomis sąlygomis gali įvykti jo kelionė. Remiantis nacionalinės teisės nuostatomis, politinėmis gairėmis ir suformuota *ABRvS* jurisprudencija, vertinant, ar asmenį išsiunčiant bus pažeista Chartija arba EŽTK, neatsižvelgiama į tai, ar dėl perdavimo arba išsiuntimo jis patirs pasekmių sveikatai.
- 22 Vis dėlto Sprendimo *Paposhvili* 188 straipsnyje EŽTT nurodė, kad asmens išsiuntimo pasekmės turi būti įvertinamos palyginant jo sveikatos būklę prieš išsiuntimą ir tikėtiną jos pakitimą po išsiuntimo. Tai reikštų, kad atsakant, ar dėl išsiuntimo asmenį ištiks sveikatos krizė, reikia atsižvelgti į visas dėl jo perdavimo atsiradusias pasekmes sveikatai, o ne tik įvertinti tai, ar pasekmes sveikatai galima apriboti susiejus kelionę su tam tikromis sąlygomis.

- 23 2017 m. vasario 16 d. Sprendime *C. K. ir kt.* (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127) Teisingumo Teismas perdavimo pagal Dublino sistemą klausimu nusprendė, kad valstybės institucijos negali apsiriboti vien dėl susijusio asmens fizinio vežimo iš vienos valstybės narės į kitą atsirasiančiomis pasekmėmis, bet turi atsižvelgti į visas dideles ir nepataisomas pasekmes, kurių gali atsirasti dėl šio perdavimo (76 punktas). Nors šiuo atveju kalbama apie asmens grąžinimą į kilmės šalį, o ne apie perdavimą kitai valstybei narei, *Rechtbank* neižvelgia, kodėl pirmuoju atveju perdavimo, kaip tokio, pasekmės sveikatai neturėtų būti reikšmingos vertinant, ar labai didelių sveikatos problemų turinčiam užsieniečiui gali būti atsisakoma leisti gyventi šalyje.
- 24 Vis dėlto atliekant vertinimą pagal Sprendimą *C. K. ir kt.*, kaip jį aiškina *ABRvS*, į šį aspektą neatsižvelgiama. *Rechtbank* prašo Teisingumo Teismo išaiškinti, ar ši nacionalinė tikrinimo sistema suderinama su Chartijos 4 straipsniu.

Ketvirtasis klausimas

- 25 Byloje taip pat kyla klausimas, ar užsieniečio sveikatos būklė ir jo medicininis gydymas valstybėje narėje gali būti laikomi Chartijos 7 straipsniu ir EŽTK 8 straipsniu saugomo privataus gyvenimo dalimi, kaip teigia X.
- 26 2001 m. gegužės 6 d. Sprendime *Bensaid prieš Jungtinę Karalystę*, CE:ECHR:2001:0206JUD004459998, EŽTT nurodė, kad neatmestina, jog situacija, kuri dar nėra tokia, kaip apibrėžta EŽTK 3 straipsnyje, vis tiek gali būti laikoma EŽTK 8 straipsnio pažeidimu, kai asmeniui neleidžiama (toliau) gyventi šalyje. Šiuo klausimu EŽTT nusprendė, kad sąvoka „privatus gyvenimas“ nėra galutinai apibrėžta ir psichinė sveikata taip pat turi būti laikoma svarbia privataus gyvenimo, kaip jis suprantamas pagal EŽTK 8 straipsnį, dalimi.
- 27 *Rechtbank*, priešingai nei *ABRvS*, mano, jog iš Sprendimo *Paposhvili* matyti, kad, vertinant, ar dėl sveikatos priežasčių asmens negalima išsiųsti, yra reikšmingas ir EŽTK 8 straipsnis. Be to, per prašymo suteikti prieglobstį nagrinėjimo procedūrą *ex officio* turi būti patikrinama, ar tokiu atveju, kai užsieniečiui negali būti suteikiamas pabėgėlio statusas arba papildoma apsauga, jis turi teisę gauti leidimą gyventi šalyje pagal EŽTK 8 straipsnį. Todėl *Rechtbank* prašo tiksliau išaiškinti, ar tokiu atveju, kai užsienietis prašo jam leisti gyventi šalyje dėl didelių sveikatos problemų ir toje valstybėje narėje atitinkamai jam taikomo medicininio gydymo, valstybės institucijos, vertindamos, ar užsieniečiui gali būti suteikiama teisė gyventi šalyje pagal EŽTK 8 straipsnį, turi atsižvelgti į, be kita ko, sveikatos aplinkybes, kaip į privataus gyvenimo aspektą, ir ar šių aplinkybių, kaip privataus gyvenimo aspekto, jos turi paisyti per procedūrą, per kurią užsienietis prašo sustabdyti pareigos išvykti taikymą.
- 28 Atsakymas į ketvirtąjį prejudicinį klausimą užsieniečiui yra svarbus, nes leidimo gyventi šalyje išdavimas remiantis privataus gyvenimo motyvu teisiniu aspektu yra viršesnė teisė gyventi šalyje nei pareigos išvykti taikymo sustabdymas pagal Vw 64 straipsnį.

Pasiūlymas dėl sprendimo

29 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siūlo Teisingumo Teismui į prejudicinius klausimus atsakyti taip:

I. Atsižvelgiant į Chartijos 19 straipsnio 2 dalį, siejamą su Chartijos 1 ir 4 straipsniais, ir į Gražinimo direktyvą, valstybės narės, vertindamos, ar yra tokia sveikatos nulemta kliūtis, dėl kurios sunkiai sergantis užsienietis nebūtų įpareigojamas išvykti, privalo atsižvelgti į visas medicininio gydymo, kuris sunkiai sergančiam užsieniečiui taikomas toje valstybėje narėje, nutraukimo pasekmes sveikatai, net ir tuomet, kai pats klinikinis vaizdas nepakinta. Prireikus turi būti sustabdytas pareigos išvykti taikymas arba leista (laikina) nevykdyti pareigos išvykti, taigi turi būti suteikta galimybė teisėtai gyventi šalyje.

II. Atsižvelgiant į Chartijos 19 straipsnio 2 dalį, siejamą su Chartijos 1 ir 4 straipsniais, ir į Gražinimo direktyvą, valstybės narės, vertindamos, ar yra išsiuntimo kliūtis dėl sveikatos, privalo visada atsižvelgti į konkrečias to atvejo aplinkybes, o teisės norma, pagal kurią galima nepaisyti pasekmių sveikatai, kurios atsiranda pasibaigus nustatytam bendram ilgiausiam terminui, nesuderinama su Chartijos 4 straipsnio absoliutaus galiojimo principu.

III. Atsižvelgiant į Chartijos 19 straipsnio 2 dalį, siejamą su Chartijos 1 ir 4 straipsniais, ir į Gražinimo direktyvą, valstybės narės, vertindamos, ar sunkiai sergančiam užsieniečiui gresia sveikatos krizė ir jam dėl sveikatos nulemtų kliūčių turi būti leista (laikina) nevykdyti pareigos išvykti, taigi teisėtai gyventi šalyje, privalo atsižvelgti į visas išsiuntimo pasekmes sveikatai.

IV. Atsižvelgiant į Chartijos 19 straipsnio 2 dalį, siejamą su Chartijos 1, 4 ir 7 straipsniais, ir į Gražinimo direktyvą, valstybėms narėms neleidžiama nustatyti, kad, vertinant, ar yra išsiuntimo kliūčių dėl sveikatos, niekada nereikia atsižvelgti į privatų ir šeimos gyvenimą, kaip jis suprantamas pagal Chartijos 7 straipsnį. Jei sunkiai sergantis užsienietis prašo ne vien sustabdyti pareigos išvykti taikymą, bet ir leisti gyventi šalyje remiantis privataus gyvenimo motyvu, ir prašymą grindžia savo sveikatos problemų ir medicininio gydymo priežastimis, valstybės institucijos turi nuspręsti, ar turi būti išduotas leidimas gyventi šalyje pagal Chartijos 7 straipsnį ir EŽTK 8 straipsnį.